

trda buča se ob zidu razbije in Poplatnikova se tudi mora v kratkem razbiti! Lansko leto si ena vdova želeta spoved; župnik ni imel časa, da bi šel spovedat in sirota je morala umretila zadnje tolažbe. Dne 24. maja 1913 si je spet ena sirota želeta spovedat in njen sin gre po spoved; Poplatnik ga nahruli: „Vi mi delate za šalo; danes nimam časa, pridite v pondelek!“ Toraj 26. maja! Kdor gre toraj za šalo po spoved? Tisti je šel po spoved k sv. Lovrencu! K čemu vendar rabimo župnika, če noče spoliti žeje bolnikov? Veliko boljše bi bilo, ko bi ostali sivolasi Sinko za provizorja; ne bi tako razburjenosti in vera ne bi tako peščala, ker če je sila za spoved, moramo si pogagi k sosednim faram . . .

Počakaj na pondelek.

Ragoznicna. (Dva ponesrečena fanti Ragozničci). Pred kratkim si je nogo zlomil Rudolf Kostanjovec, ko so se otroci med seboj igrali. Minuli teden pa je zlomilo roko Ljubu Božičku na Brenčičevi opekarni (sedaj Cehotki), ker je prišel preblizu do „aufzuga“; da se večja nesreča ni zgodila, otel ga je delavec Minon.

Kozje. Veliki živiški in kramarski sejem se vrši dne 13. junija 1913 v Kozjem. Sejmarji se opazirajo na novo mostno tehtnico, katero bo dan brezplačno na razpolago. Vstop v živino je vstopnine prost. Ker je pričakovati ogromno število lepe živine, se kupci ujedno vabijo. Trško županstvo.

Slov. Bistrica. (Raz n.o.) V zadnjem času smatra v Krškem izhajajoči list „Sloga“ potrebno, popočati se „natančneje“ s tukajšnimi uradnimi osebami, v kolikor so ravno nemške. V svoji številki z dne 30. maja t. l. si dovoljuje ta umazani listič, metati blato na dva poštena davčna uradnika, gg. Horak in Fekonya. Napad je nesramen! V članku kar mrgoli nerescic, kolikor se jih zamore na taku nali košček papirja ponatisniti. G. nadoskrbniku Horaku se na popolnoma krivični način očita uradno zanemarjenje, gosp. oficiru Fekonyu pa uradno rogoviljenje v uradu in izven urada. Kar pozna delovanje in natančnost uradnega tukajšnje davkarije ter pridnost g. Fekonya, vel bodo omenjeni listič z zaničevanjem proč. Sij vemo natanko, kaj sasledujejo taki lažniji članki. Kot pisca se imenuje nekega zunanjega Jurista (?); no, mi temu ne verujemo in nikdo ne bude našarbal, da bi kak v Celju živeči jurist tukajšne razmere tako dobro poznal. Morda je ta jurist pisec, ali njegov prvaški zaupnik sedi v Slov. Bistrici in vživa morda celo nemško podporo. Posrečilo se nam bode kmalu, da zasidimo tega lažnjivega hujščaka! — Dne 1. junija vršilo se je tukaj zborovanje nemškega Schulvereina¹, ki je bilo imenitno. Govoril je tudi katehet č. g. Almer iz Velikovca. Več kot 300 oseb je vremenu duhovniku pazno poslušalo. Od prvaške stranke sta došla organist Kos in občinski predstojnik Pučnik iz Črešnjevca. Pa sta bila lepo mirna. — Trgovska zadružna obdržala svoje zborovanje v nedeljo, dne 8. junija t. l. ob 3. uri popoldne v Jeglicschevi gostilni.

Novice.

Svarilo. Oblast nam naznanja, da obstoji v New-Yorku (Sev. Amerika) neka družba „Psycho-Succese-Clube“, ki objavlja bolanim ljudem vse mogoče, da jim izvabi 6 do 12 dolarjev denarja. Ta družba je skozinsko sleparska in opaziramo torej svoje čitatelje, da se ne vsežejo na njene limanice.

Brezplačno posredovanje učencev. Poroča se nam: Združeni štaj. zavodi za posredovanje dela v Gradcu, Hofgasse 14 in Brucku a/M., Roseggerstr. 34, nameravajo tudi letos ob koncu sloškega leta šolo zapustivšim dečkom in dekletom primerno službo ali učno mesto preskrbeti. Na drugi strani hočejo delodajalcem izbirati.

Prevzetnost

ako se zanaša preveč na srečo zdravja in treba im se misli: „Meni se ne more ničesar zgoditi, jaz sem krepki človek!“ Nobenemu človeku se ne poje na zibeljki, je-li ga bode enkrat podagra mučila. En preprih zadostuje mnogokrat, da nas

oseb za njih proste službe predložiti. V ta namen se bodejo zavodi obrnili na šolska vodstva. Treba je pa tudi, da oni delodajalci, ki imajo prosta mesta za delavce ali učence (tudi kmetijske učence) to z natančnimi pogoji do najkasnejše 10. januarja 1913 na omenjena naslova naznani. Posredovanje je za oba dela brezplačno.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Vekoslav Spindler, politični penzionist. Mlad na letih, bogat na neuspehih šel je g. Vekoslav Spindler v politični penzion. Pastil je nehvaležno žurnalistiko, kakor je pustil istotako nehvaležno poezijo. Izstopil je iz uredništva „Narodnega lista“ in vstopil raje v pisarno banke „Slavije“, kjer se mu je preskrbelo koritico . . . Torej Vekoslav Spindler je vzel od časnika stavščine, kakor bržkone tudi od politike slovo. Stvara se ob sebi gotovo nima usodnega pomena in ne verujemo, da bi se zaradi tega svet podrel. Ako izpregovorimo vkljub temu par besed o tem dogodku, storimo to zaradi tega, ker je ime Spindler tako rekoč začetek in konec „narodne stranke.“ In ravno tako izgleda, kakor da bi podgane zapuščale pogrezojočo se barko . . . Spindler bil je kot študent socialni demokrat in je sodeloval tudi pri nekem nemškem, ne ravno presnažnem listu. Potem je postal urednik pokojne celjske „Domovine“, ki jo je izdajal izdelovalec nogavic Hribar. Ta list je hotel zastopati staro-prvaško strugo. Ali moral je klečepaziliti pred pologama razvijajočim se bojevitim klerikalizmom, katerega neizprosnost in brezobirnost je pričel kaplan Korošec pridigovati. In tako je moral v teh časih Spindler vkljub svoji radikalni duši pobožno in do skrajnosti pohlevno pisariti. „Radikal“ bil je tedaj le, kakor vedno, v strupenem sovraštvu proti nemštvu. Nekej časa je izdajal celo lastni listič „Slovenske pravice“, ki je pa kmalu izginil iz površja. Medtem je tudi brezzoba tetka „Domovina“ zatisknila svoje oči. Brezposeln Spindler je tedaj skupaj z nekaterimi neizkušenimi idealisti ter nekaterimi streberji napravil veliki stok: ustavnovil je „narodno stranko“, s katero je hotel klerikalnega zmaja zatrepi in ubiti. Potem je uresničil „Narodni list“, katerega urednik je bil do zadnjega časa. Ker je imel pri prvih volitvah, katerih se je udeležila „narodna stranka“, precej sreča in je celo z našo pomočjo par mandatov dosegel, — stopila je Spindlerju že prevzetnost v glavo. Misil je, da leži že vsa Spodnje-Štajerska pred njim na trebuhi. Ustanovil je — seveda v finančnem oziru na prav čudnem temelju! — svoj „Narodni dnevnik“, čez katero ustanovitev so se seveda vsi časnikarski ter politični strokovnjaki hudo norčevali. Kot šef-redaktor tega dnevnika dosegel je Spindler višek svoje slave . . . A potem so se pričeli temelji njegove zgradbe podirati. Zopetne volitve prinesle so „Narodna stranka“ grozoviti poraz. Politični salti mortale, ki jih je pričel preobražati nesrečni dr. Kukovec, so vzel temu pogretemu slovenskemu liberalizmu zadnji vpliv, tako da danes nikdo več z njim ne računi. „Narodni dnevnik“ je hitro izdihnil in ostalo je za njim le ogromno dolgov. Narodni posojilnariji so se začeli za učesni praskati in Spindlerje pisanio od strani gledati. Medtem se je pojavila tudi nova zvezda na nebu slovensko-liberalnega žurnalizma: Janko Lessničar, po domače „Čekunc.“ Pri malem koritu, čez katerega razpolaga danes še polomljena „narodna stranka“, nimate dva prostora. In tako je slekel Spindler žurnalistični jopič ter oblekrl frak bančnega pisarja. Spindler je torej kot žurnalist in politik dokončal svojo karijero. Ako njegovo preteklo delovanje pregledamo, lahko rečemo, da mož v nobenem oziru ni poznal faktičnih razmer, da se je mnogo preveč zanašal na tisto slovensko „inteligenco“, ki je sicer v liberalnih frazah prav gostobesedna, ki pa nima nobene tistih potrebnih lastnosti, s katerimi se da uresničiti

kako resno gibanje. Vse, kar je Spindler pričel in napravil, se je podrl, — in čeprav mu ni odrekati gotovih agitatoričnih zmožnosti, je vendar vsled svoje žurnalistično in političnotaktične nezmožnosti zapustil le kup razvalin. Po našem mnenju, — in to res ne rečemo iz osebne mržnje! — ne izgubi „narodna stranka“ vsled Spindlerjevega odslovljenga prav ničesar. Lesnikar, ki je prevzel Spindlerjevo dedičino, tudi ne bode ničesar dosegel, čeprav je mnogo bolj agilen, robat in brezobziren. Kadaver „narodne stranke“ bi tudi največji talent ne mogel oživeti!

Obojeni Šalamun. Poročali smo svoj čas o dogodku, ki se je v neki ptujski kavarni zgodil in pri katerem je bil znani slovensko-prvaški zagrijenec Šalamun iz Obreža, ki je sicer danes v c. k. službi, čeprav je v Srbe zaljubljen, — pošteno oklofutan. Proti temu Šalamunu bilo je potem več tožb vloženih; prvič ena zaradi veleizdajalskih izrazov, ki jih je baje takrat v panskavističnem navdušenju izpregovoril. Ta tožba se je zaradi pomanjkanja prič vstavila in Šalamun lahko zato vse jugoslovanske bogove zahvalil. Drugič se je tožilo Šalamuna zaradi žaljenja časti, ker je namreč tistega svojega nasprotnika, kateri mu je avstrijski patriotizem občutno v glavo zbijal, opsoval in žalil. Zaradi tega žaljenja bil je Šalamun na 100 kron globe, odnosno 10 dni zapora obojen. In končno je bil Šalamun tudi pred častnim oficirskim sestrom tožen, ker je rezervni oficir. Kako se je tam opral dobljenih klofut, nam je danes še neznan; bržkone bo šla oficirska šarža rakom živigati . . . Mislimo, da ima Šalamun za enkrat dovolj in svojih črnogorskih simpatij ne bode več tako očito odkrival!

Odlikovanje. Kovač g. Jos. Plachteritsch v Radgoni je kot gasilec lansko leto iz nekega gorečega poslopja v lastni življenski nevarnosti neko staro žensko rešil. Za ta vrla čin podelil mu je cesar srebrni zasluzni križec. Čestitamo!

Pasji kontumac proglašen je v ptujskem in mariborskem okraju. V zadnjem se je že na stotine psov postrelilo. Pravi pasji lovec je baje slovenski učitelj iz Lembacha. Kontumac je potreben, ali gotove obzire je treba imeti in strogo se sme postati brezobzirnost.

Bik sunil je 21 letnemu učencu vinogradniške šole v Mariboru Francu Lahu v trebuh. Težko ranjenega mladeniča so odpeljali v bolnišnico.

Iz Drave so potegnili pri Ormožu moškega mrlča, pri katerem so našli poleg ure in male svote denarja tudi listek z naslovom „Franz Narath, vrtnar v Ptiju, Minoritengasse.“ Mrlč še ni bil dolgo v vodi.

Mladi tat. 18 letni hlapec Juri Ribič iz Grajene pri Ptiju stal je v službi pri trgovcu Jonku v Konjicah. Tam je vlomil, ukradel mnogo blaga ter pobegnil. Ali v Mariboru so ga že vjeli in zaprli.

Iz Koroškega.

Žitarava. — (Vesele novice iz „Društvenega Domu“). — Piše se nam: Kako se je lepi Joško drugič po Kranjskem ženil . . . Saperlot, Žitarci pa nismo karsibodi, mi pa mi, ja mi jo pa znamo spletati; tako in ednakovo se je govorilo, ko se je šel Habnerjev Joško drugič na Kranjsko ženit, oziroma šel po mlado nevestico Micko, s katero je bil pred 6 meseci oklican. Ohcit bo! Ohcit bo! — Tako je vse križema vpilo pred nekaj tedni po naši lepi vascici Žitaravasi. Šmentana reč, kedo se bo pa neki ženil? je vprašal priletni možiček v „Društvenem Domu“ mogočnega atega Rutarja. — Naš Joza! naš Joza! — razkoračili so se mogočno starci „Habnerjev oče“; sedaj pa bo, sedaj pa bo resnica! — Začele so se velikanske priprave za to res imenitno „ohcit“; upreglo se je staro in mlado, da tem lepše ozaljšajo dom, v katerega bi imel pripeljati lepo mlado zau-

seznani z neprijetnostmi revme, da nam prinese heksenšus, trganje in bodenje. Modri ljudje imajo vedno Fellerjev bolečine odpravljajoči zeliščni esenc-fluid z znamko „Elza-fluid“ v hiši in so vsled tega zoper hude slučaje pripravljeni. Tudi našim čitateljem priporočamo 12 steklenic za 5— kron franko od apotekarja E. V. Feller,

Stubica, Elzaplatz št. 241 (Hrvatsko) naročiti, najbolje skupaj s Fellerjevimi odvajalnimi, krč odpravljajočimi in prebavo pospešujočimi Rhabarbara-kroglijami z znamko „Elza-kroglice“, od katerih stane 6 škatljic franko 4— krone.

n — — —